KOMISSION TÄYTÄNTÖÖNPANOPÄÄTÖS (EU) 2018/1136,

annettu 10 päivänä elokuuta 2018,

riskinvähentämistoimenpiteistä ja tehostetuista bioturvallisuustoimenpiteistä ja varhaisen havaitsemisen järjestelmistä, jotka liittyvät luonnonvaraisten lintujen aiheuttamaan vaaraan korkeapatogeenisten lintuinfluenssavirusten tarttumisesta siipikarjaan

(tiedoksiannettu numerolla C(2018) 5243)

(ETA:n kannalta merkityksellinen teksti)

EUROOPAN KOMISSIO, joka

ottaa huomioon Euroopan unionin toiminnasta tehdyn sopimuksen,

ottaa huomioon yhteisön toimenpiteistä lintuinfluenssan torjumiseksi ja direktiivin 92/40/ETY kumoamisesta 20 päivänä joulukuuta 2005 annetun neuvoston direktiivin 2005/94/EY ([1]) ja erityisesti sen 3 artiklan ja 63 artiklan 3 kohdan,

sekä katsoo seuraavaa:

(1) Lintuinfluenssa on lintujen, myös siipikarjan, tarttuva virustauti. Lintuinfluenssavirusten aiheuttamat tartunnat kotieläiminä pidettävässä siipikarjassa aiheuttavat taudin kahta päämuotoa, jotka eroavat toisistaan viruksen virulenssin perusteella. Matalapatogeeninen muoto aiheuttaa yleensä ainoastaan lieviä oireita, kun taas korkeapatogeeninen muoto aiheuttaa hyvin suurta kuolleisuutta useimmissa siipikarjalajeissa. Taudilla voi olla vakavia vaikutuksia kotieläiminä pidettävien ja luonnonvaraisten lintujen terveyteen ja siipikarjankasvatuksen kannattavuuteen.

(2) Direktiivissä 2005/94/EY vahvistetaan sellaiset torjuntaa koskevat vähimmäistoimenpiteet, jotka on toteutettava, jos kyseisen taudin purkauksia ilmenee siipikarjassa tai muissa vankeudessa pidettävissä linnuissa, ja säädetään tietyistä ennalta ehkäisevistä toimenpiteistä lintuinfluenssan valvonnan ja varhaisen toteamisen osalta.

(3) Luonnonvaraisten lintujen ja erityisesti muuttavien vesilintujen tiedetään olevan luonnollinen isäntä matalapatogeenisille lintuinfluenssaviruksille, joita ne kantavat – yleensä ilman merkkejä taudista – vuodenaikoihin liittyvien muuttojensa aikana. Vuodesta 2005 lähtien on kuitenkin osoitettu, että korkeapatogeenisen lintuinfluenssan, jäljempänä 'HPAI', H5-alatyypin virukset voivat tartuttaa muuttolintuja, jotka voivat levittää viruksia pitkien matkojen päähän mannerten välillä.

(4) Lintuinfluenssavirusten ja erityisesti HPAI-virusten esiintyminen luonnonvaraisissa linnuissa muodostaa jatkuvan uhkan näiden virusten suorasta tai välillisestä kulkeutumisesta tiloille, joilla pidetään siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettäviä lintuja, erityisesti muuttolintujen muuton aikana, ja näin ollen vaaran, että virus leviää saastuneelta tilalta muille tiloille ja voi aiheuttaa merkittäviä taloudellisia tappioita.

(5) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomainen, jäljempänä 'EFSA', antoi 14 päivänä syyskuuta 2017 lintuinfluenssasta kattavan tieteellisen lausunnon ([2]), jäljempänä 'EFSAn vuoden 2017 lausunto', jossa vahvistettiin, että bioturvallisuustoimenpiteiden tiukalla täytäntöönpanolla on keskeinen asema pyrittäessä estämään HPAI-virusten leviäminen luonnonvaraisista linnuista siipikarjaan ja muihin vankeudessa pidettäviin lintuihin.

(6) EFSAn vuoden 2017 lausunnossa luetellaan tärkeimmät bioturvallisuustoimenpiteet, joita on sovellettava jatkuvasti eri siipikarjantuotantojärjestelmissä, myös pienillä tiloilla. Siinä todetaan myös, että tiettyjä yleisiä bioturvallisuusperiaatteita sovelletaan kaikkiin siipikarjatiloihin, joskin kunkin tilan erityispiirteet on otettava huomioon optimaalista suojelua varten asiantuntijoiden neuvojen perusteella.

(7) EFSAn vuoden 2017 lausunnossa arvioitiin ja yksilöitiin riskejä, joita liittyy HPAI-viruksen kulkeutumiseen siipikarjatiloille, kuten kotieläiminä pidettävien ankkojen ja hanhien pitäminen yhdessä muiden siipikarjalajien kanssa, sekä riskejä, joita liittyy tiettyyn toimintaan, kuten siipikarjan vapauttaminen luontoon riistalintujen istutusta varten, ja se esitti toimenpiteitä näiden riskien pienentämiseksi.

([1]) EUVL L 10, 14.1.2006, s. 16.
([2]) EFSA Journal 2017;15(10):4991.

(8) EFSAn vuoden 2017 lausunnossa pääteltiin, että luonnonvaraisten lintujen passiivinen valvonta on tehokkain keino HPAI-virusten varhaiseen havaitsemiseen luonnonvaraisissa linnuissa, jos HPAI-virustartunnat liittyvät kuolleisuuteen, ja siinä suositeltiin näytteenottoa ja laboratoriotestausta luonnonvaraisten lintujen kohdelajien osalta. EFSA julkaisi myöhemmin luettelon luonnonvaraisten lintujen kohdelajeista lintuinfluenssaa koskevassa tieteellisessä raportissaan ([1]), joka hyväksyttiin 18 päivänä joulukuuta 2017.

(9) Lintuinfluenssaa koskevassa tieteellisessä raportissa ([2]), joka hyväksyttiin 22 päivänä maaliskuuta 2018, EFSA totesi, että ihmisissä ei ole raportoitu tartuntoja, jotka johtuvat A(H5N8)-viruksesta tai uusista A(H5N5)- ja A(H5N6)-viruksista, joissa on tapahtunut A(H5)-virusten sukuhaaran 2.3.4.4 reassortaatio paikallisten eurooppalaisten virusten kanssa, jotka antavat N5- tai N6-geenin. A(H5N8)-, A(H5N5)- ja A(H5N6)-virusten katsotaan olevan pääasiallisesti mukautuneita lintulajeihin.

(10) EFSAn vuoden 2017 lausunnossa pääteltiin myös, että tietyissä epidemiologisissa tilanteissa saattaa olla aiheellista, että jäsenvaltiot tehostavat tilapäisesti tiettyjä ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä sellaisten paikkojen läheisyydessä, joissa HPAI-virustartunta vahvistettiin luonnonvaraisessa linnussa tai sen ulosteessa, erityisesti sen arvioimiseksi, esiintyykö siipikarjatiloilla tartuntoja ja sovelletaanko bioturvallisuustoimenpiteitä tehokkaasti viruksen kulkeutumisen estämiseksi.

(11) Jotta voidaan keskittyä lintuinfluenssatartunnan kannalta kaikkein riskialtteimpiin lintupopulaatioihin ja varmistaa tässä päätöksessä vahvistettujen toimenpiteiden tehokkuus, siipikarjatiloihin olisi kohdennettava tiettyjä ennalta ehkäiseviä toimenpiteitä.

(12) Komission täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2017/263 ([3]) säädetään riskinvähentämistoimenpiteistä ja tehostetuista bioturvallisuustoimenpiteistä, joilla pyritään vähentämään vaaraa HPAI-virusten tarttumisesta luonnonvaraisista linnuista siipikarjaan estämällä suora ja epäsuora kosketus näiden populaatioiden välillä, ja siinä edellytetään, että jäsenvaltiot määrittävät alueensa ne osat, joilla on erityisenä vaarana, että HPAI-virukset kulkeutuvat tiloille, joilla pidetään siipikarjaa ja muita vankeudessa pidettäviä lintuja, jäljempänä 'riskialueet', ottaen huomioon muun muassa epidemiologisen tilanteen ja erityiset riskitekijät. Kyseistä täytäntöönpanopäätöstä sovellettiin 30 päivään kesäkuuta 2018.

(13) Sen vuoksi täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2017/263 säädettyjä toimenpiteitä olisi tarkasteltava uudelleen ottaen huomioon siipikarjan, muiden vankeudessa pidettävien lintujen ja luonnonvaraisten lintujen tämänhetkinen epidemiologinen tilanne unionissa ja riskin kannalta merkityksellisissä kolmansissa maissa, EFSAn vuoden 2017 lausunto ja myöhemmät lintuinfluenssaa koskevat tieteelliset raportit sekä jäsenvaltioiden kokemukset, joita ne ovat saaneet kyseisessä täytäntöönpanopäätöksessä säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanosta.

(14) Kun otetaan huomioon jatkuva uhka HPAI-viruksen tarttumisesta tartunnan saaneiden luonnonvaraisten lintujen välityksellä ja taudinpurkausten riski tiloilla, joilla pidetään siipikarjaa tai muita vankeudessa pidettäviä lintuja, tässä päätöksessä olisi säädettävä päivitetyistä toimenpiteistä, joissa otetaan huomioon täytäntöönpanopäätöksen (EU) 2017/263 uudelleentarkastelun tulokset.

(15) Täytäntöönpanopäätöksessä (EU) 2017/263 säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanosta saadut kokemukset osoittavat, että tietyt poikkeukset riskinvähentämistoimenpiteistä ja tehostetuista bioturvallisuustoimenpiteistä ovat tarpeen, jotta yksittäiset jäsenvaltiot voivat mukauttaa toimenpiteitä muuttuvan epidemiologisen tilanteen mukaan.

(16) Tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet ovat pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean lausunnon mukaiset,

ON HYVÄKSYNTYT TÄMÄN PÄÄTÖKSEN:

1 artikla

Kohde ja soveltamisala

Tässä päätöksessä vahvistetaan riskinvähentämistoimenpiteet, tietyt tehostetut bioturvallisuustoimenpiteet ja varhaisen havaitsemisen järjestelmät, jotka liittyvät luonnonvaraisten lintujen aiheuttamiin riskeihin korkeapatogeenisen lintuinfluenssan (HPAI) virusten kulkeutumisesta tiloille, sekä toimenpiteet, joilla lisätään omistajien ja muiden siipikarja-alalla toimivien tietoisuutta näistä riskeistä ja tarpeesta toteuttaa tai tehostaa bioturvallisuustoimenpiteitä tiloillaan.

([1]) EFSA Journal 2017;15(12):5141.
([2]) EFSA Journal 2018;16(3):5240.
([3]) Komission täytäntöönpanopäätös (EU) 2017/263, annettu 14 päivänä helmikuuta 2017, riskinvähentämistoimenpiteistä ja tehostetuista bioturvallisuustoimenpiteistä ja varhaisen havaitsemisen järjestelmistä, jotka liittyvät luonnonvaraisten lintujen aiheuttamaan vaaraan korkeapatogeenisten lintuinfluenssavirusten tarttumisesta siipikarjaan (EUVL L 39, 16.2.2017, s. 6).

2 artikla

Määritelmät

Tässä päätöksessä sovelletaan direktiivin 2005/94/EY 2 artiklassa vahvistettuja määritelmiä.

3 artikla

HPAI-virusten kulkeutumisen ja leviämisen kannalta riskialttiiden alueiden määrittäminen

1. Jäsenvaltioiden on määritettävä alueensa ne osat, joilla riski HPAI-virusten kulkeutumisesta tiloille on erityisen suuri, jäljempänä 'riskialueet', ottaen huomioon seuraavat seikat:

a) riskitekijät, jotka liittyvät HPAI-virusten kulkeutumiseen tiloille, etenkin seuraavien osalta:

   i) niiden maantieteellinen sijainti sellaisilla alueilla jäsenvaltioissa, joiden kautta muuttolinnut kulkevat tai joissa linnut lepäävät muuttomatkansa aikana tultuaan unioniin etenkin koillis- tai itäreitin kautta;

   ii) niiden sijainti lähellä kosteita alueita, lampia, soita, järviä, jokia tai merta, joille voi kerääntyä ja pysähtyä muuttolintuja, erityisesti *Anseriformes*- ja *Charadriiformes*-lahkon lintuja;

   iii) niiden maantieteellinen sijainti alueella, jolla on runsaasti muuttolintuja, varsinkin vesilintuja;

   iv) siipikarjan pitäminen ulkotiloissa, joissa luonnonvaraisten lintujen ja siipikarjan välistä kosketusta ei voida estää tai valvoa riittävästi

   v) tämänhetkiset tai aiemmat havainnot HPAI-viruksista siipikarjassa, muissa vankeudessa pidettävissä linnuissa ja luonnonvaraisissa linnuissa;

b) riskitekijät, jotka liittyvät HPAI-virusten leviämiseen tiloilla ja tilojen välillä, etenkin seuraavissa tapauksissa:

   i) tila sijaitsee maantieteellisesti alueella, jolla on runsaasti tiloja, erityisesti ankkoja ja hanhia pitäviä tiloja ja mitä tahansa siipikarjaa pitäviä tiloja, joissa eläimet ovat ulkotiloissa;

   ii) siipikarjaa kuljettavien ajoneuvojen ja ihmisten liikkumistiheys tiloilla ja tiloilta sekä tilojen välisten muiden suorien tai epäsuorien yhteyksien määrä on suuri;

c) Euroopan elintarviketurvallisuusviranomaisen (EFSA) ja kansallisten ja kansainvälisten riskinarviointielinten tekemät riskinarvioinnit ja antamat tieteelliset neuvot, jotka liittyvät luonnonvaraisten lintujen mukana tapahtuvan HPAI-virusten leviämisen merkityksellisyyteen;

d) direktiivin 2005/94/EY 4 artiklan mukaisesti täytäntöönpantujen valvontaohjelmien tulokset.

2. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että siipikarja-alan toimijoille, mukaan luettuna pienet tilat, annetaan mahdollisimman asianmukaisella tavalla tietoa 1 kohdan mukaisesti määritettyjen riskialueiden rajaamisesta.

3. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava jatkuvasti riskialueiden rajaamista.

4 artikla

Riskinvähentämistoimenpiteet ja tehostetut bioturvallisuustoimenpiteet

1. Jäsenvaltioiden on seurattava jatkuvasti epidemiologista tilannetta alueellaan ottaen myös huomioon uhkat, joita aiheutuu HPAI:n toteamisesta siipikarjassa, muissa vankeudessa pidettävissä linnuissa ja luonnonvaraisissa linnuissa muissa jäsenvaltioissa ja lähellä sijaitsevissa kolmansissa maissa, sekä 3 artiklan 1 kohdan c alakohdassa tarkoitetut riskinarvioinnit.

2. Jäsenvaltioiden on ryhdyttävä asianmukaisiin ja toteutettavissa oleviin toimenpiteisiin, joilla vähennetään riskiä HPAI-virusten tarttumisesta luonnonvaraisista linnuista siipikarjaan riskialueilla.

3. Riskinvähentämistoimenpiteillä ja tehostetuilla bioturvallisuustoimenpiteillä on pyrittävä estämään luonnonvaraisten lintujen ja etenkin muuttavien vesilintujen pääseminen suoraan tai välilliseen kosketukseen siipikarjan ja erityisesti ankkojen ja hanhien kanssa.

4. Jäsenvaltioiden on kiellettävä 1 kohdassa tarkoitetun epidemiologisen tilanteen arvioinnin perusteella seuraavat toimet riskialueilla:

a) ankkojen ja hanhien pitäminen yhdessä muiden siipikarjalajien kanssa, paitsi jos

i) riskiä viruksen kulkeutumisesta pidetään vähäisenä tilan erityispiirteiden ja käytössä olevien riskinvähentämistoimenpiteiden vuoksi, joita toimivaltainen viranomainen pitää riittävinä; tai

ii) muita siipikarjalajeja kuin ankkoja ja hanhia käytetään sentinellilintuina toimivaltaisen viranomaisen antamien säännösten mukaisesti;

b) siipikarjan pitäminen ulkona, paitsi jos

i) siipikarja on suojattu kosketukselta luonnonvaraisiin lintuihin verkoilla, katoilla, kankailla taikka muilla kosketuksen ehkäisemiseen soveltuvilla keinoilla; tai

ii) siipikarjalle annetaan rehu ja vesi sisätiloissa tai sellaisessa suojassa, joka riittävällä tavalla ehkäisee luonnonvaraisten lintujen pääsyn ja estää siten luonnonvaraisten lintujen pääsyn kosketuksiin siipikarjalle tarkoitetun rehun tai veden kanssa;

c) ulkona olevat siipikarjalle tarkoitetut vesisäiliöt, paitsi jos ne ovat tarpeen joidenkin siipikarjalajien hyvinvoinnin kannalta ja ne on riittävällä tavalla suojattu luonnonvaraisilta vesilinnuilta;

d) sellaisista pintavesistä, joihin luonnonvaraiset linnut voivat päästä, peräisin olevan veden antaminen siipikarjalle, paitsi jos vesi on käsitelty niin, että lintuinfluenssavirusten inaktivoituminen on varmistettu;

e) siipikarjan ja muiden vankeudessa pidettävien lintujen kokoaminen toreille, näyttelyihin ja kulttuuritapahtumiin, paitsi jos tällaiset tapahtumat järjestetään ja hoidetaan niin, että riski viruksen leviämisestä mahdollisesti tartunnan saaneista linnuista muihin lintuihin on vähennetty minimiin;

f) *Anseriformes*- ja *Charadriiformes*-lahkoon kuuluvien houkutuslintujen käyttö, paitsi jos niitä käytetään direktiivin 2005/94/EY 4 artiklan mukaisesti toteutetun lintuinfluenssaa koskevan valvontaohjelman mukaisesti, tutkimushankkeisiin, ornitologisiin tutkimuksiin tai muihin toimivaltaisen viranomaisen hyväksymiin toimintoihin;

g) siipikarjan vapauttaminen luontoon riistalintujen istutusta varten, paitsi jos toimivaltaiset viranomaiset ovat hyväksyneet sen sillä edellytyksellä, että

i) toiminta on erillään muista tiloista; ja

ii) istutusta varten tarkoitettu siipikarja on testattu virologisesti komission päätöksen 2006/437/EY ([1]) liitteessä olevan lintuinfluenssaa koskevan taudinmäärityskäsikirjan IV luvun 4 kohdan a alakohdan mukaisesti ja kustakin tuotantoyksiköstä 48 tuntia ennen lintujen vapauttamista otettujen näytteiden tulokset lintuinfluenssan osalta ovat negatiiviset.

5. Jäsenvaltiot voivat 5 artiklan mukaisen toimenpiteiden säännöllisen uudelleentarkastelun perusteella laajentaa tai rajoittaa 4 kohdassa tarkoitettujen riskinvähentämistoimenpiteiden ja tehostettujen bioturvallisuustoimenpiteiden soveltamisalaa ja soveltamiskautta.

6. Jäsenvaltioiden on kannustettava siipikarja-alaa tukemaan riskinvähentämistoimenpiteisiin ja tehostettuihin bioturvallisuustoimenpiteisiin liittyviä koulutustoimia siipikarjan omistajille, kehittämään tilakohtaisia bioturvallisuussuunnitelmia ja seuraamaan bioturvallisuustoimenpiteiden soveltamista.

5 artikla

Riskialueilla sovellettavien riskinvähentämistoimenpiteiden ja tehostettujen bioturvallisuustoimenpiteiden pitäminen voimassa ja uudelleentarkastelu

1. Jäsenvaltioiden on pidettävä 4 artiklan 4 kohdan nojalla sovelletut toimenpiteet voimassa riskialueilla sen ajanjakson ajan, jona riski HPAI-viruksen kulkeutumisesta ja leviämisestä on kohonnut niiden alueella.

2. Jäsenvaltioiden on tarkasteltava säännöllisesti 4 artiklan 4 kohdan nojalla toteuttamiaan toimenpiteitä, jotta ne voivat mukauttaa niitä vallitsevan epidemiologisen tilanteen mukaan, erityisesti luonnonvaraisten lintujen aiheuttamien riskien osalta.

([1]) Komission päätös 2006/437/EY, tehty 4 päivänä elokuuta 2006, neuvoston direktiivissä 2005/94/EY säädetyn lintuinfluenssaa koskevan taudinmäärityskäsikirjan hyväksymisestä (EUVL L 237, 31.8.2006, s. 1).

3. Jäsenvaltioiden on tehtävä 2 kohdassa tarkoitettu tarkastelu seuraavien tekijöiden arvioinnin perusteella:

a) tautitilanteen kehitys luonnonvaraisissa linnuissa, epidemiologinen käyrä eli uusien tartuntojen lukumäärä aikayksikköä kohti, positiivisten ja negatiivisten löydösten kartoittaminen ja tartuntojen dynamiikka;

b) luonnonvaraisten muutto- ja paikkalintujen lajien esiintyminen, erityisesti niiden, jotka on yksilöity kohdelajeiksi lintuinfluenssan valvontaa varten;

c) HPAI-taudinpurkausten esiintyminen siipikarjassa ja muissa vankeudessa pidettävissä linnuissa, erityisesti jos virus on kulkeutunut primaaristi luonnonvaraisista linnuista;

d) HPAI-tartunnan havaitseminen siipikarjassa, muissa vankeudessa pidettävissä linnuissa ja luonnonvaraisissa linnuissa käynnissä olevassa valvonnassa;

e) HPAI-viruksen alatyyppi tai alatyypit, viruksen kehittyminen ja mahdollinen merkityksellisyys ihmisten terveyden kannalta;

f) HPAI:n epidemiologinen tilanne luonnonvaraisissa linnuissa, siipikarjassa ja muissa vankeudessa pidettävissä linnuissa lähellä sijaitsevien jäsenvaltioiden ja kolmansien maiden alueella ja EFSAn sekä kansallisten ja kansainvälisten riskinarviointielinten suorittamat riskinarvioinnit;

g) tässä päätöksessä säädettyjen toimenpiteiden täytäntöönpanon taso ja vaikuttavuus.

6 artikla

Tiedottaminen

Jäsenvaltioiden on varmistettava, että käytössä on tarvittavat toimenpiteet, joilla lisätään HPAI-viruksen tiloille kulkeutumiseen liittyvää tietämystä siipikarja-alan toimijoiden keskuudessa, mukaan luettuna pienet tilat, ja annetaan mahdollisimman asianmukaiset tiedot 4 artiklassa säädetyistä riskinvähentämistoimenpiteistä ja tehostetuista bioturvallisuustoimenpiteistä, etenkin riskialueilla toteutettavista toimenpiteistä, tavalla, joka parhaiten soveltuu näiden tietojen saattamiseen näiden toimijoiden tietoon.

Jäsenvaltioiden on myös lisättävä asiaa koskevaa tiedotusta ryhmissä, jotka ovat tekemisissä luonnonvaraisten eläinten kanssa, mukaan luettuna ornitologit, lintubongarit ja metsästäjät.

7 artikla

Varhaisen havaitsemisen järjestelmät siipikarjaparvissa

1. Jäsenvaltioiden on otettava käyttöön varhaisen havaitsemisen järjestelmät, joilla omistajat voivat nopeasti ilmoittaa toimivaltaiselle viranomaiselle kaikista HPAI-viruksen esiintymisen merkeistä riskialueilla sijaitsevilla tiloilla pidettävissä siipikarjaparvissa, tai tehostettava olemassa olevia järjestelmiä.

2. Edellä 1 kohdassa tarkoitetuissa järjestelmissä on otettava huomioon merkityksellisinä tekijöinä, jotka osoittavat taudin todennäköistä esiintymistä, vähintään rehun ja veden kulutuksen sekä munantuotannon pieneneminen, kuolleisuusaste ja kaikki kliiniset merkit tai kuolleissa linnuissa havaitut vammat, jotka voivat olla merkkinä HPAI-viruksesta, ottaen huomioon näiden tekijöiden vaihtelu eri siipikarjalajeissa ja tuotantotyypeissä.

8 artikla

Tehostettu luonnonvaraisten lintujen valvonta

1. Jäsenvaltioiden on varmistettava, että luonnonvaraisten lintujen populaatioiden valvontaa tehostetaan ja kuolleiden tai sairaiden lintujen osalta suoritetaan jatkoseurantaa noudattaen direktiivin 2005/94/EY 4 artiklan 2 kohdan mukaisesti hyväksyttyjä luonnonvaraisissa linnuissa esiintyvän lintuinfluenssan valvontaohjelmien täytäntöönpanosta annettuja suuntaviivoja, jotka esitetään komission päätöksen 2010/367/EU ([1]) liitteessä II.

2. Jäsenvaltiot voivat kohdentaa luonnonvaraisten lintujen näytteenoton ja laboratoriotestauksen sellaisiin lajeihin ja maantieteellisiin alueisiin, joilla ei aiemmin ole esiintynyt korkeapatogeenistä lintuinfluenssaa.

([1]) Komission päätös 2010/367/EU, annettu 25 päivänä kesäkuuta 2010, siipikarjassa ja luonnonvaraisissa linnuissa esiintyvän lintuinfluenssan valvontaohjelmien täytäntöönpanosta jäsenvaltioissa (EUVL L 166, 1.7.2010, s. 22).

9 artikla

Tilapäiset lisätoimenpiteet luonnonvaraisissa linnuissa vahvistettujen HPAI-tartuntojen tapauksessa

1. Jos HPAI-viruksen esiintyminen vahvistetaan näytteissä, joita on otettu yhdestä tai useammasta luonnonvaraisesta linnusta tai niiden ulosteesta, ja jos on yksilöity kohonnut riski viruksen kulkeutumisesta tiloille tai mahdollinen kansanterveyteen kohdistuva riski, jäsenvaltioiden on toteutettava kyseisen löydöksen läheisyydessä tilapäisiä lisätoimenpiteitä, joihin on sisällyttävä seuraavat:

a) riskinvähentämistoimenpiteiden ja tehostettujen bioturvallisuustoimenpiteiden täytäntöönpano 4 artiklan mukaisesti;

b) luonnonvaraisten lintujen valvonnan tehostaminen 8 artiklan mukaisesti;

c) tarvittaessa epidemiologiset tutkimukset ja käynnit tiloille, mukaan luettuna tarpeen mukaan näytteenotto ja testaus HPAI:n varalta;

d) varhaisen havaitsemisen järjestelmien käyttöönotto ja tehostaminen 7 artiklan mukaisesti.

2. Jäsenvaltiot voivat rajoittaa joidenkin 1 kohdassa tarkoitettujen toimenpiteiden soveltamista, jos toimivaltainen viranomainen pitää HPAI-viruksen kulkeutumiseen liittyvää riskiä vähäisenä alueensa tiettyjen osien tai tietyntyyppisten tilojen osalta.

10 artikla

Vaatimusten noudattamista ja tiedottamista koskevat velvollisuudet

1. Jäsenvaltioiden on huolehdittava siitä, että ne seuraavat, miten omistajat ja siipikarja-ala panevat täytäntöön tässä päätöksessä säädetyt toimenpiteet.

2. Jäsenvaltioiden on ilmoitettava komissiolle ja muille jäsenvaltioille pysyvän kasvi-, eläin-, elintarvike- ja rehukomitean puitteissa toimenpiteistä, joita ne toteuttavat tämän päätöksen noudattamiseksi.

11 artikla

Osoitus

Tämä päätös on osoitettu kaikille jäsenvaltioille.

Tehty Brysselissä 10 päivänä elokuuta 2018.

Komission puolesta
Vytenis ANDRIUKAITIS
Komission jäsen